

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl. br. P-797/2026-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu tog suda Andrei Krstanović Čada kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Marijana Lehnere iz Donje Lomnice, Školska 47, OIB: 61941205152, zastupanog po punomoćniku Igoru Metelku, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Hrvatske poštanske banke d.d. Zagreb, Jurišićeva 4, OIB: 87939104217, zastupanog po punomoćniku Ivi Šućuru, odvjetniku u Zagrebu, radi utvrđenja, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane dana 27. svibnja 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja, tužitelja osobno i punomoćnika tuženika, dana 29. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna odredba Ugovora o kreditu broj: 213967 od 25. siječnja 2008. sklopljenog između tužitelja i prednika tuženika, a koja:

u čl. 6.1. glasi: "Naknada za obradu zahtjeva i administraciju kredita:

Jednokratno 1,10 % (slovima: jedancijelihjedanposto) od iznosa kredita, minimalno kn 500,00 (kn petsto), naplaćuje se neposredno prije isplate kredita."

II. Nalaže se tuženiku Hrvatskoj poštanskoj banci d.d. Zagreb, Jurišićeva 4, OIB: 87939104217, naknaditi tužitelju Marijanu Lehneru iz Donje Lomnice, Školska 47, OIB: 61941205152, troškove parničnog postupka u iznosu od 981,18 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 29. svibnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je dana 28.1.2008. sklopio sa pravnim prednikom tuženika ugovor o kreditu prema kojem mu je kao korisniku kredita odobren kredit u iznosu od 26.827,24 CHF, u kunsnoj protuvrijednosti, te da je čl. 6. predmetnog ugovora utvrđena naknada za obradu zahtjeva za kredit u iznosu od 1,10 % od iznosa kredita. Tužitelj smatra da je predmetna odredba nepoštena sukladno odredbama čl. 81. i 82. Zakona o zaštiti potrošača, jer je unaprijed formulirana u tipskom ugovoru, a tužitelj nije mogao utjecati na sadržaj unaprijed pripremljenog ugovora, odnosno da se radi o odredbi o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo. Prilikom isplate kredita tužitelju je i naplaćena naknada za obradu zahtjeva za kredit. Stoga tužitelj smatra da je predmetna ugovorna odredba ništetna

sukladno odredbi čl. 270. ZOO-a, pa tužbenim zahtjevom potražuje utvrđenje ništetnosti predmetne odredbe ugovora o kreditu, uz naknadu troškova parničnog postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, te ističe da predmetna odredba ugovora o kreditu ne podliježe testu nepoštenosti. Također, tuženik ističe i nedostatak pravnog interesa tužitelja za podnošenje deklaratornog zahtjeva, kao i prigovor zastare.

3. Sud je u dokaznom postupku saslušao tužitelja kao stranku, te izvršio uvid u ugovor o kreditu od 28.1.2008. (list 7-15 spisa) i otplatnu tablicu po kreditu (list 3-5 spisa).

4. Na temelju provedenog dokaznog postupka, cijeneći sve provedene dokaze sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 88/22, 114/22 i 155/23-dalje ZPP), u njihovoj ukupnosti i svaki zasebno, ovaj sud smatra tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovanim.

5. Među strankama nije sporno postojanje ugovora o kreditu od 28.1.2008. kojim je tužitelju odobren kredit u iznosu od 26.827,24,00 CHF u kunsnoj protuvrijednosti, te da je tužitelju prilikom isplate kredita naplaćena naknada za obradu kredita.

6. Sporno je u ovom predmetu je li ugovorna odredba iz čl. 6. ugovora o kreditu o naplati naknade za obradu zahtjeva za kredit ništetna.

7. Na okolnost utvrđenja spornih činjenica sud je saslušao tužitelja kao stranku.

8. Tužitelj saslušan kao stranka u svom iskazu u bitnom naveo je da je kredit podignuo radi kupnje osobnog vozila marke Škoda Octavia. Kredit je u međuvremenu otplatio. Vozilo je koristio isključivo za svoje osobne potrebe. Sjeća se da je ugovor o kreditu bio unaprijed pripremljen, tipski, te on u svakom slučaju nije mogao utjecati na pojedine odredbe ugovora o kreditu. Kredit je podignuo u tadašnjoj Volksbank, jer je predmetna autokuća bila vezana za ovu banku, a kredit u "švicarcima" je tada reklamiran kao najpovoljniji kredit. On se ne sjeća da li mu je prilikom isplate kredita i naplaćena ulazna naknada.

9. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz tužitelja, jer je njegov iskaz životan i logičan. Sud smatra da je nesporno da se u vezi sporne odredbe ugovora o kreditu u vezi naknade za obradu kredita nije moglo posebno pregovarati, budući je sporna odredba kojom se potrošaču nameće obveza plaćanja ulazne naknade bila sastavni dio tipskog ugovora koje su banke sklapale sa potrošačima, a tužitelj je u konkretnom slučaju bio potrošač.

10. U prvom redu u odnosu na prigovor tuženika da izostanak kondemnatornog zahtjeva za vraćanje stečenoga po osnovi tog ništetnog pravnog posla upućuje na zaključak da tužitelj nema pravni interes za deklaratornu zaštitu valja reći da je zahtjev za utvrđenje ništetnim prethodno pitanje za ostvarenje zahtjeva za vraćanje stečenoga bez osnove na temelju tog pravnog posla ili pak drugih zahtjeva kao posljedice ništetnosti pravnog posla. Pravni interes za takav deklaratorni zahtjev ne isključuje sama činjenica što pored deklaratornog, nije postavljen i kondemnatorni zahtjev. Osim toga odredbom čl. 328. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23-dalje ZOO-a) propisano je neograničeno isticanje ništetnosti, odnosno da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi, dok je odredbom čl. 327. st. 1. ZOO-a

propisano da se na ništetnost može pozivati svaka zainteresirana stranka, što znači da pravo na isticanje ništetnosti nije uvjetovano podnošenjem kondemnatornog zahtjeva. (presuda Županijskog suda u Velikoj Gorici br. GŽ-215/2025 od 1.4.2025.). Stoga je prigovor tuženika o nedostatku pravnog interesa tužitelja u cijelosti neosnovan.

11. Odredbama čl. 81. st. 1. i 2. i čl. 82. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03) koji je vrijedio u vrijeme sklapanja ugovora, propisano je kako ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

12. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te stoga potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

13. Predmetne ugovore o kreditu valja sagledati i u smislu Općih uvjeta ugovora kredita kako je to određeno čl. 295. i čl. 296. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05, 41/08 i 125/11-dalje ZOO-a), jer se radi o ugovorima unaprijed sastavljenim za veći broj ugovora koje jedna ugovorna strana (sastavljač) predlaže drugoj ugovornoj strani ugovor po principu uzmi ili ostavi.

14. Tužitelj sve da mu je i bila pružena prilika da išta kaže o predmetnom ugovoru ne bi mogao postići da se bilo što u predmetnom ugovoru mijenja. Takvi ugovori su tipski ili adhezijski ugovori, a takvi ugovori su ništetni ukoliko su sastavljeni suprotno načelu savjesnosti i poštenja i prouzrokuju očiglednu neravnopravnost u pravima i obvezama strana na štetu suugovaratelja, sastavljača ili ugrožavanja postizanja svrhe sklopljenog ugovora. Također, i odredbom čl. 3. st. 1. Direktive 93/13/EEZ od 5.4.1993. propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra nepoštenom ako je u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, na štetu potrošača prouzročila znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašlima iz ugovora. Prema odredbi čl. 5. Direktive u slučaju ugovora u kojem se potrošaču odredbe nude u pisanom obliku, te odredbe uvijek moraju biti sročene jasno i razumljivo. Stoga je tuženik nezakonito i nepošteno primjenjivao i ugovorne odredbe o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva na koji način je doveo tužitelja u neravnopravan položaj u kojem isti nije mogao utjecati na sadržaj unaprijed pripremljenog ugovora, odnosno o kojoj ugovornoj odredbi se nije pojedinačno pregovaralo sa tužiteljem, a tuženik suprotno sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a nije dokazao, odnosno nije dokazao da je imao bilo kakve troškove za obradu zahtjeva za kredit, kao niti na što se naplaćeni troškovi uopće odnose.

15. Naime, iz provedenih dokaza utvrđeno je da stranke nisu posebno pojedinačno pregovarale o spornoj ugovornoj odredbi, jer je ta odredba bila unaprijed formulirana standardnim ugovorom tuženika. Sporna ugovorna odredba prouzročila je značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, te je stoga ova odredba neodređena ili neodrediva, te posljedično ništetna sukladno odredbi čl. 270. st. 1. ZOO-a.

16. Slijedom navedenog sud je utvrdio ništetnom predmetnu ugovornu odredbu iz čl. 6.1. ugovora o kreditu o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva, te je u cijelosti prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja.

17. Pri tome valja reći i da prigovor zastare nije osnovan, jer se u konkretnom slučaju radi o restitucijskom zahtjevu tužitelja da mu tuženik vrati ono što je neosnovano stekao temeljem ništetne odredbe ugovora, a kojem prethodi utvrđenje ništetnosti sporne odredbe ugovora, radi čega zastara još nije niti počela teći (pravno shvaćanje Građanskog odjela VSRH od 30.1.2020.).

18. Odluka o trošku tužitelja temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, te čl. 151. st. 3. ZPP-a. Tužitelju su priznati troškovi zastupanja po punomoćniku sukladno vrijednosti predmeta spora (1.400,00 EUR, jer je tužbeni zahtjev postavljen kao deklaratorni na utvrđenje ništetnosti - čl. 19. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" br. 118/18,51/23)) i važećoj OT. Tako je tužitelju priznat trošak sastava tužbe, sastava podneska od 20.4.2026. i pristupa na ročište od 27.5.2006. od po 200,00 EUR, te pristupa na ročište za objavu presude od 100,00 EUR, ili ukupno 700,00 EUR. Na ovaj iznos pribrojen je PDV od 25 % od 175,00 EUR, ili ukupno 875,00 EUR. Također, tužitelju je priznata i sudska pristojba na tužbu od 53,09 EUR i na presudu od 53,09 EUR, ili sveukupno 981,18 EUR.

U Zagrebu 29. svibnja 2026.

S U D A C:
Andrea Krstanović Čada

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe županijskom sudu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda pisano u 4 primjerka.

DNA:

punomoćniku tužitelja
punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-30888-bd76c**

Kontrolni broj: **09173-d9ee5-fc9da**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.